

OTEVŘENO - JIMRAMOV 2004

15. ročník

hudba
divadlo
filmy
dílny
Irský
stan

ČÍSLO - 0 - PROGRAM - 22.-29. SRPNA 2004

PROGRAM**OTEVŘENO - JIMRAMOV 2004****neděle 22. srpna****15.00**

vernisaž výstavy kreseb a ilustrací Jaromíra Františka Palmeho řečeného Fumas (stará škola – výstavní síň u sv. Jána)

v týdnu**23. – 26. srpna****21.30 filmy:**

Monty Python: Smysl života, Idioti, Andělé všehomíra, Písně z druhého patra
letní kino ve spolupráci s Kinematografem bratří Čadků (Bludník)

23. – 27. srpna**divadelní dílna** (sokolovna)**24. – 27. srpna****improvizační dílna** (škola)**24. – 27. srpna****výtvarná dílna****23. – 29. srpna****Irský stan** (Bludník)**čtvrtek 26. srpna****18.00 film:**

Bratříčku kde jsi (místní kino)

pátek 27. srpna**16.30****Improvizační zápas** (Bludník)**18.00****Divadelní happening** (zahájení na náměstí Jimramova)**19.00 hudba:**

Taliesyn, Noi, Jericho, miniMAXband, Terne čhave, Původní Bureš (Bludník)

sobota 28. srpna**9.00 filmy:**

Bratříčku kde jsi, Země nikoho (místní kino)

9.00

představení Bajaja, **loutkové divadlo** Matěje Šefrny (Bludník)

odpoledne

výtvarná reflexe**16.30**

divadelní představení Akrobolis, divadlo Mimotaurus (Bludník)

12.00 hudba:

Veselá Zubatá, Panoptikum, Kýč band revival, One Brain, Jakub Noha Band, Budoár staré dámy, Dlhé diely, Krásné nové stroje, Navzájem, Jan Spálený & ASPM, Radim Hladík & Gamba Blues Band, Oboroh (Bludník)

neděle 29. srpna**10.00 hudba:**

varhanní koncert - Hana Kaslová-Ryšavá (evangelický kostel)

13.00 hudba:

Nestíháme (náměstí)

15.00 film:

Země nikoho (místní kino)

Také budou vycházet festivalové noviny.

Změna programu vyhrazena.

Případný výtěžek bude věnován na obnovu parku Bludník.

Nechcete se zúčastnit ani jedné dílny a přesto byste rádi přijeli do Jimramova už v pondělí? Pokud budete mít zakoupenou permanentku na festival, můžete se ubytovat v místní sokolovně, chodit na obědy do školní jídelny, na filmy do letního kina a také absolvovat léčebné kúry v Irském stanu.

ÚVODNÍK**Ouvodník aneb Šplouchy starýho negra 0.**

Hmmmmmmmmmmmmmmmm. A co dyby jednou třeba uvodník nebyl? Máme my to zapotřebí pořád vo něčem meditovat? V našich letech? Co si dát takhle místo toho račí paňáka?

No dobře, dyk sme to jen tak zkoušeli. Tak ty paragláfy vo mravním pokažení mládeže zase schovejte. Dáme si meltu a budem vymejšlet.

Tak že prej už popatnáctý. To by se dalo oslavit. Zavzpomínat, posedět, dát si pár těch ... Ale v patnácti nemá čověk na voslavy čas. To se ani nestačí votáčet, kde co lítá. Než mu lupne za krkem. Ale na druhou stranu zasejč už skoro nejní pod zákonem. Nabídky a poptávky. No. Poptávali se tuhle. Jako že prej co tím myslíme. A jak že prej si to představujeme do budoucna. A že se to tak nedělá, že se to dělá úplně jináč, že aby to frčelo. A de že prej na to ceme furt brát a vůbec co že tak úchvatného můžem vlastně nabídnout. Tak sme na ně chvíli koukali a voni tak náč znejistěli, začali se vošívát a že prej nemaj čas se s náma vybavovat a že se musej starat vo pořádnější věci. Škoda. Mohli sme si spolu pěkně pomlčet. Už dávno sme si s nikym pěkně nepomlčeli. Jo, jo, leda tak s tím paňákem. Dyž von ale dlouho nevydrží. A pak žvaní a žvaní. To už račí tu meltu. Nebo Deltu.

Ale abychom to nezakecali. Žádný voslavy nebudou. Šecko jako dycky. Žádný divoký ekpérimenty. Klid, mír a hépinés. Fumasí vobrázky! Irčanskej stan a biográfy celej tejdenn! Divadelní a improvizační manufaktúra!!! Muzika celej víkend!!!! Divadla loutková i člověčí!!!! Potrava pro oči, uši, žaludky a jiné okončetiny!!!!!! Voblíbený luxusní kadibudky!!!!!! Začíná se smyslem života a čím že se to vlastně končí? No, uvidíme, jak říkával Bystrozrakej, dyž mu složli hebábnej šátek a zvalst mu jen kus alobalu. Bavte se dobře

Váš strejček Tom

Otevřeno 2004*Ke vstupu do jiného světa**není potřeba dveří**Stačí jen otočit**hlavou**myšlenkou**srdcem**vybavit si**co leží v základech**a neuhnout**si**k vůli**Není to málo?**Není to mnoho?**Přesýpat písek**bázní a nadějí**Vylomit dveře**by bylo**lákavější**Jinde a zde**jsou dvě strany**téhož slova**Ke vstupu do jiného světa**stačí zůstat**v sobě**věrný*

TL

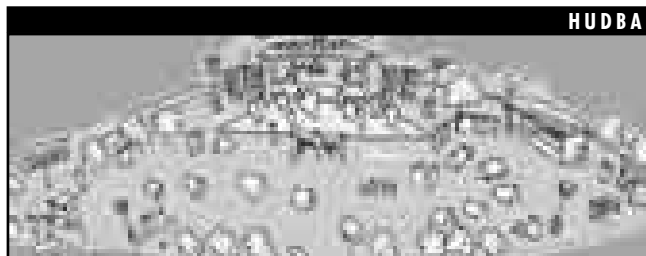
Obsah

Úvodník	str. 03
Hudba	str. 04
Divadla	str. 13
Výstava	str. 13
Filmy	str. 14
Irský stan	str. 18
Doprovodné programy	str. 18
Občerstvení	str. 19
Klub Sluničko – Unijazz/aktuální info	str. 19
Bludník	str. 21

ve spolupráci s obcí Jimramov
pořádá 15. ročník festivalu

OTEVŘENO – JIMRAMOV 2004

22. – 29. srpna 2004

HUDBA

Pokud není uvedeno jinak, dodali údaje o sobě sami vystupující, případně byly převzaty z jejich webových prezentací.

pátek 27. srpna

Taliesyn

Styl: world music

Jan Bičovský

zpěv, ak. kytara, bouzouki, mandolína,
foukací harmonika

Vojtěch Jindra
Robert Fischmann
Adam Pospíšil
Jan Valenta
Robert Štolba

ak. kytara, bouzouki, mandolína
příčná flétna
housle, perkuse
baskytara
bicí, perkuse

Vznik v Praze 1998.

Kluby: Jazz Club Železná, Rock Café Praha, Hard Rock Café Batalion,
Balbínova poetická hospůdka, Vagon, Alma Club, Studio Damúza, Rubín ad.

Festivály: Blues v lese III. (vystoupení před Vladimírem Mišíkem &
Etc.), Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou (předkapela Druhé trávy),
Prázdniny v Telči, Zahrada, Trutnov, United Islands Of Prague, Vizovické
trnkobraní, Musicfest Milevsko, Otevřeno - Jimramov 2002, Colour Meeting
Polička, Festival F. U. C. K., Festival Habrovka, Indigofest, Chodovský
poplach, Plumlovský dýchánek, Život na zámku, Šrámkova Sobotka ad.

Nahrávky: CD „Taliesyn“, (2000), CD „Four Flavours“, (2001)

Kontakt: Vojtěch Jindra, 603 390 194, vojtech.jindra@seznam.cz
<http://taliesyn.hyperlink.cz/>

Noi

Styl: alternativní folk

Petr Wagner
Petr Čapek
Kristýna Bělohávková
Petr Veselý
Filip Šedivý

zpěv
kytara
violoncello
baskytara
perkuse, bicí

Skupina měla první vystoupení v roce 1999. Od té doby jsme odehráli
více jak 100 koncertů. Důležité koncerty? Okolo Třeboně 2001, Valašské
folkrockování 2002, to byly ty větší povedené, také naše pravidelné Balbínky.
Pro mě je důležitéj každej koncert, který se povede a kde je dobrá atmosféra.

Vydali jsme 1 CD, které vzniklo spojením dvou demosnímků. Momentálně
nahráváme novinku, která by měla vyjít začátkem roku. 11 písniček, spousta
hostů.

Od ledna se objvíme v nové sestavě, obohaceni baskytarou, novou
čelistkou a novým perkusistou.

Nálada naší hudby bude podobná, trochu živější, hravější. Potřebovali

jsme jak sůl nějakou novou krev, už to začínalo zatuchat.

Kontakt: Petr Čapek, 777 692 789, capa@wildrabbitt.cz
<http://www.wildrabbitt.cz/noi/noi.html>

Jericho

Styl: bigboš

Pavel Jun
Tomáš Jun
Libor Kučera
Míla Lapáček
Tomáš Lavický
Petr Machala

kytara
klávesy
bicí
saxofon, klarinet, zpěv
baskytara, zpěv
kytara

Vzniklo na podzim 1986 k doprovodu písní na dětské vánoční besídce.
Jeho začátky se pojily s úpravami písniček evangelické mládeže a vůbec
s prostředím evangelické církve, již jsou obyvatelé Jericha prolnutí. Postupem
času však převládla vlastní tvorba vyvěrající především z blues a bigbitu 60.
let, jakož i hraní v klubech a na festivalech (Ondřejov, Mlejn, Vox clamantis,
Chmelnice, Malostranská beseda, Loděnice, Zakřany, Svojanov, Hlinsko,
Radostice, ... + ty, co pořádá Sluníčko). Svého času se pokoušelo doprovázet
písničkáře Igora Osvalda a Tomáše Najbrta, ale ti s ním nevydrželi. Jeho
aktivity jsou spíše řidší, neb jeho obyvatelé úsilí o svých pět minut slávy nějak
moc nerajcuje (už na to nemají ten správný věk :-). Kmenová kapela festivalu,
kmenový festival kapely, Dema - MC „Knotu čadícího ...“ (92), MC „Křídla
andělů“, (94), CD „Demo 2000“, (00), CD „Live Jimramov 1900“, (01).

Kontakt: Tomáš Lavický, 569 94 Telecí 129, 461 746 124,
lavicky@klubslunicko.cz, Tomáš Jun, Libušina 137, 592 02 Svratka, 777 045
585, tj@klubslunicko.cz
<http://www.klubslunicko.cz/slunce/jericho.htm>

MiniMAXBand

Styl: jazz

Rudolf Králík
Jan Vašina
Čtibor Bártek
Petr Spies
Jana (Betty) Vašinová

vibrafon
saxofony
bicí
kontrabas
zpěv

Zakládající členové jsou Honza Vašina, Rudolf Králík a Betty Vašinová.
Sestavu záhy nastálo doplnili bubeník (Čtibor Bártek) a basista (Petr Spies).

Na CD Vibromania si Ruda Králík vyzkoušel svůj autorský debut.
Významně mu sekundoval Honza Vašina - autor se zkušenostmi sahajícími
až k počátkům původního Max Bandu (v současné době Honza rozvíjí své
autorské aktivity také v Talantu Jiřího Pavlici).

Koncerty: Alterna (Brno), Fléda (Brno), Jazz klub Horáckého divadla
(Jihlava)... a další klubové koncerty

festivály: Jazz Goes To Town (Hradec Králové 2002); Hudba bez hranic
(Břeclav - Valtice 2003); Jazz na konci léta (Č. Krumlov 2003)

Kontakt: Ing. Zdena Machová, Purkyňova 1/3, 591 02 Žďár nad Sázavou,
604 244 034, 566 627 921 (domů - po 19:00 hod.), zd.machova@seznam.cz
(přednostně), zdenka.machova@tokoz.cz
<http://www.maxband.cz/>

Terne čhave

Styl: Band of Gypsies

Gejza Bendig	sólová kytara, zpěv, kapelník
Roman Horváth	kytara, zpěv
Roman Feko	kytara, zpěv
Jan Tomi	kytara, zpěv
Josef Dzurko	baskytara
Jan Dzurko	bicí, zpěv
Jan Bendig	perkuse
Milan Šána	housle

TERNE ČHAVE znamená v romštině Mladí kluci. Nemalé úspěchy slavila kapela už před rokem 1989 na Portě v Plzni. Po revoluci, pod vlivem několika nepříjemných zážitků se skinheads, se Terne Čhave rozhodli s hraním skoncovat. Naštěstí ale mají hudbu v krvi a život bez ní si nedovedou představit, takže na přelomu tisíciletí přišel comeback, který byl o rok později korunován ziskem „Křtečka“ na Zahradě 2001 v Náměšti na Hané. Kapela se stala jedním z největších objevů roku.

Terne Čhave vycházejí z tradiční romské hudby. Hrají a zpívají tradiční romské písně, které se naučili od svých rodičů a prarodičů, ale způsob jejich podání už dnes míří také mimo hranice romské komunity. Většinu jejich dnešního repertoáru ale tvoří vlastní písně se současnými příběhy o lásce a smutku, radosti i chudobě, o ženách a dětech. Romské kořeny, čtyřhlasé vokály a temperament jsou hlavními ingrediencemi když míchají svou hudbu s latinou, jazzovými kudrlinkami, rockem a blues, španělským flamengem a taky špetkou arabského nebo židovského koření. Zvuk skupiny, díky jemuž bývají často srovnáváni s populárními Gipsy Kings, je postaven na 4 kytarách, baskytaře a bicích a doplňují jej housle, mandolína a perkuse. Jejich koncert je nabitý energií, která nechá v klidu jen ty příslušné „psí čumáky“. Terne Čhave - to je časovaná puma na české world music scéně!

Terne Čhave mají za sebou účinkování na festivalech Colours of Ostrava, United Islands of Prague, Blues v lese, Khamoro, Mezi ploty, Zahradka a další. O jejich kvalitách se už začíná vědět i u sousedů, což dokazuje např. pozvání do známého budapeštského klubu A38, kde koncertovali spolu s hvězdami jako MUSAFIR z indického Rajastanu, německou dancehall/reggae formací SEEED a francouzskými LA FAMILIA. Letošní léto byli pozváni také na největší středoevropský festival Sziget v Budapešti a na několik polských festivalů.

Kontakt: Dušan Sviba, 603 486 857, d.sviba@tiscali.cz
http://www.ternechave.net

Původní Bureš

Styl: psychedelickpunkfolkrock

Jaromír František Fumas Palme	zpěv, kytara
Pavla Krucká – Starorežná	viola, zpěv
Petr Choma Brut Hernych	baskytara
Jana Modráčková	bicí, trubka, percussions
Petr Hugo Šlík	bicí, percussions
Slávek Forman	housle

Vznik 1987. Vydali jsme více jak deset nahrávek, z toho tři oficiálně u Indies, zbytek jako samizdaty prodávané na koncertech. Za důležité považujeme: Too young to Kozí Dech (93), Ples tapírů (96), Ghost do domu (98), Myš you were here (99) a tu poslední, která se jmenuje Kůň s pěti nohama a vydali jsme ji vlastním nákladem letos na jaře. Jsou na ní takové nástroje jako niněra, šalmaje, didjeridoo, šalimo ... , no prostě jsme se vyblbli. V posledních dvou letech občas koncertujeme s dvěma bicími soupravami. Poprvé se tak stalo na Jimramově 2002.

Kontakt: Fumas, 224 497 209, 220 807 521, fumas@nm.cz, Brut, 776 742 212
http://bures.znet.cz/

sobota 28. srpna

Veselá zubatá

Styl: punk folk

Rudolf Brančovský	kytara, zpěv, texty
Vojta Komárek	basa
Michal Zvonar	bicí
Pavel Křizovský	příčná flétna, saxofon
Petr Čapek	kytara

Vznik 2000.

CD: 328 z tlustýho ... punk, rock and roll, Projekt velmi malého srpu ... folkový projekt, 62 minut v sádle ... živáč

Kontakt: Rudolf Brančovský, rudolf@wildrabbit.cz
http://www.rudolf.zde.cz, (CD lze objednat na http://www.wildrabbit.cz)

Panoptikum

Styl: pokus o folk-rock

Blecha	zpěv, kazoo, tamburina
Jindra	basa
Kája	klávesy
Ondřej	kytara, harmonika, zpěv
Tomáš	bicí
A hosté	kdokoliv na cokoliv

Skupina Panoptikum odvozuje svoji historii od té doby, co pan vedoucí pracoval jako ošetřující lékař v duchovní a duševní léčebné Pellarův pavilon lehčích případů. Většinu tehdejších pacientů se mu podařilo dostat z největšího srabu pomocí zvláštního způsobu léčby. Pořádal pro ně literární, hudební, recitační, taneční a výtvarné dílny a dokonce i veřejné vystoupení a tak jim umožňoval zase postupně zapojování se do normálnějšího života. Všichni mu zůstali neskonale vděční a když odcházeli, tak mu pro jeho potřebu sehnali nové spoluhláče a založili pro něho novou skupinu, které dali název Panoptikum. Od té doby tato praxe pokračuje. Pokud někdo ze skupiny odchází, vždy za sebe najde adekvátní náhradu a dotyčného naučí vše potřebné pro působení ve skupině. Např. že pan vedoucí má vždycky pravdu a že se mu neodmlouvá. Že se hrají pouze jeho písničky a přesně tak, jak on to chce. On řídí auto, když se někde jede, on inkasuje peníze, on dostává největší svačiny atd., atd.

Nejdůležitější koncerty se pochopitelně odehrávají na jimramovském festivalu, kde se cítíme jako skutečné hvězdy, které nemají konkurenci (alespoň ve chvíli, kdy stojíme na pódiu, pod pódiem už je to něco jiného).

Skupině se v jednom z jejich mnohých obsazení podařilo protlačit dílo pana vedoucího i na CD Plzeňská scéna a okolí, které vydal AVIK a tak se vlastně zařadila mezi nejlepší punkové skupiny z plzeňska. Bylo však pro tento případ potřeba poněkud pozměnit název a tak ji tam najdete pod jménem pellarovo PUNKOPTIKUM laciných písní a můžete slyšet dvě neskutečné punkárny Jabloňové koně a Mám jednu velkou vadu, skutečné autobiografické písně pana vedoucího. Větší radost jsme mu my, členové jeho souboru nemohli udělat. Dodnes se z toho vzpamatovává a obě písničky si alespoň jednou za týden poslechne a pokochá se jimi.

Kontakt: Ondřej Pellar, Jiráskova 481/II, 337 01 Rokycany, 604 893 248, pellar@tiscali.cz

Kýč band revival

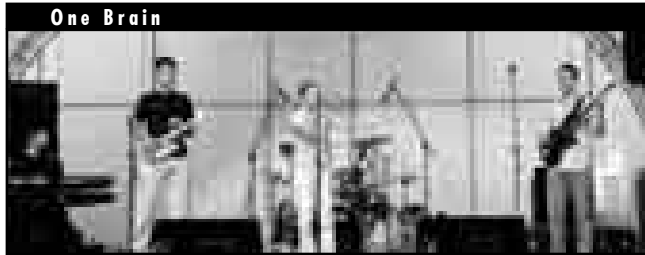
Styl: zlaté doby folkových vícehlasů

Jana Šarounová	zpěv
Jan Jun	zpěv, kytara
Tomáš Lavický	zpěv, basa
Jiří Weinfurter	zpěv, kytara

To bylo někdy začátkem osmdesátých let, kdy se výše uvedená slečna a mládenci (tenkrát) rozhodli vystoupit do šlépějí kdysi slavné skupiny Pěta, Pavlík a Mařenka. Rok tvrdě zkoušeli a úspěch se dostavil – psi přestávali zalézat pod postel a náhodní kolemjdoucí přivolávat pohotovost. Hudební odborníci se přou, zda vystoupení při instalaci Anny Lavické bylo jejich prvním či posledním (vzhledem k tomu, že jejich repertoár dosahoval tou dobou již několika písní, kloníme se spíše ke druhé variantě). Název skupina nikdy nepotřebovala, ale dle výroku jistého vysoce postaveného církevního hodnostáře se jí začalo říkat

Kýč band. A to by byl konec pohádky, kdyby je nostalgie nepohnala zkusit, zda to v nich ještě vězí. Posuďte sami.

Kontakt: netřeba (ale kdyby vám to nedalo, lze se podívat k Jerichu)

Styl: JRP

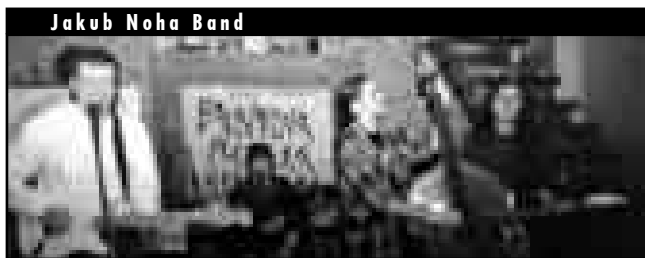
Alexandra Sadovniková zpěv
Jan Pulkert basová kytara, zpěv
Jan Roller bicí nástroje
Ilja Michalec el. klavír, syntetizátory, zpěv

ONE BRAIN je seskupení lanškrounských muzikantů hrající pouze vlastní tvorbu pohybující se mezi jazzem, rockem a popem, s texty (zhudebněné básně) Jiřího Žáčka, se kterým kapela spolupracuje. V současné době disponuje OB dvěma vydanými CD, třetí se dokončuje. Za krátkou dobu své existence (vznik 1999) se kapela dostala poměrně rychle do podvědomí mnoha posluchačů. OB je možné občas vidět s klipem na české hudební televizní stanici O a na ČT 2. Nový klip budou moci vidět televizní diváci v prvním čtvrtletí 2004. OB se zúčastňuje od roku 2000 významných hudebních festivalů jako je např. mezinárodní jazzový festival JAZZ GOES TO TOWN, JAZZ A LITTLE OTHERWISE, Náchodská Prima sezóna apod. i přesto, že nepatří mezi ortodoxní jazzové kapely. Na podzim 2001 kapela také koncertovala v Polsku.

Skladby z CD ANOMALY, KOMPROMISY nebo skladby ze sólového alba NAD OBLAKY skladatele Ilji Michalce lze také občas zaslechnout v Českém rozhlasu a v některých regionálních rádiích. Čtenáři hudebního časopisu MUZIKUS si mohou v č.7/2003 přečíst článek o kapele.

Na níže uvedené internetové stránce lze najít další informace o kapele.

Kontakt: Ilja Michalec, Dobrovského 70, 563 01 Lanškroun, 603 504 520
<http://onebrain.che.cz>

Styl: blues-rock?, bigbitové písničkářství!

Jakub Noha zpěv, kytara
Petr Bublák Bubák - kytara, zpěv
na baskytaře alternují Marek Štulír a Petr Olejník
na bicích alternují Jan Noha a Vojta Noha.

Kapela vznikla v zimě/na jaře 1993 jako polobigbitové trio Jakub Noha, Jan Noha a Jan Volný. Asi po 5 letech se rozrostla o kytaristu Petra Bublák - Bubáka. Přibližně v té době ale odešel Jan Volný a nahradil ho Marek Štulír. Vzhledem k tomu, že Marek hraje ještě v Jarretu a Honza Noha, kromě jiného, vlastně taky, vznikla nutnost občasných záskoků, ze kterých se nakonec vyvinuly rovnocenné alternance. NOHABAND je sdružení dosti volné, je schopno hrát v užším, ale i širším obsazení, občas si s ním zahráje někdo na saxofon, občas na harmoniku, někdy hraje i se třemi kytarami. Během 10 let své existence vydal NOHABAND - nebo chcete-li Jakub Noha - band tato CD: „Kde je ten ráj“ (1993), „Tady někde“ (1995), „NA PRAHU!“ (1997) a konečně „Ryba nebo pták (nebo jiné zvíře)“ (2003). S vystupováním na festivalech to NOHABAND nepřehání, ale byl tu litoměřický Kořen, náměstská Zahrada, Prázdniny v Telči, Trutnov, Pacovský poledník, Ondřejov ... a samozřejmě i Jimramov!

Kontakt: Jakub Noha, Amforová 1885, 155 00 Praha 515, 604 702 829, 222 823 715 – zam. 251 615 112 – domů, naprahu@email.cz nebo jakub.noha@intax.cz
<http://www.jakubnoha.cz>

pozn. redakce: Ke dni uzávěrky tohoto materiálu nám nebylo jasné, který z názvů kapely máme zvolit. Podívali jsme se na výše uvedené webové stránky a zvolili stejnou taktiku jako Jakub Noha. Do titulku Jakub Noha Band a do textu NOHABAND, věřice v pochopení všech, kterých se to týká (to máte: Jakub Noha, muzikanti, návštěvníci, pořadatelé, nezávislí pozorovatelé, závislí fanoušci, ...)

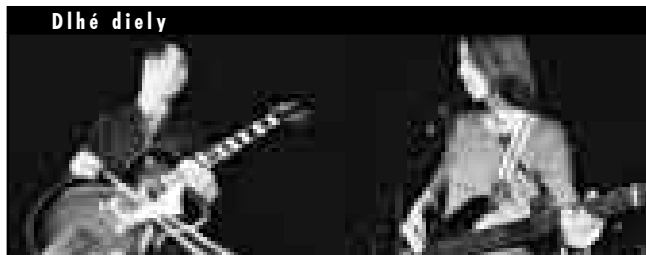
Styl: rock s alternativní oblohou; mladá, dravá a ze tří pětín dámská kapela

Marta Svobodová zpěv, kytara
Štěpán Svoboda bicí, zpěv
Eva Svobodová housle, zpěv
Dáša Matějíčková baskytara, zpěv
Ondra Klíč kytara, zpěv

Na Vánoce roku 1998 15-letá Marta dostala svou první el. kytaru a než prozkoumala, na co všechno jsou ty čudlíky, rozhodl se její tehdy 13-letý bratr Štěpán, že bude bubeník a poskládal si v kotelně staré Amátky. Scházeli se pak, ne jako sourozenci, ale jako dva „hudebníci“, a přitahovali pozornost sousedů: „tak tohleňstok vám holomkové nevyřvání trpět nebudeme, ...“

Následovalo vítězství na Malé Alternativě 2001, debutová deska Na hrani u Indies Records, hraní v klubech i na festivalech (např. Litoměřický Kořen, Eurotrialog Mikulov, Bigbit Český Krumlov, Mezi ploty, Babí léto, holandský Utrecht a další).

Kontakt: Rudolf Musil, Merhautova 168, 613 00 Brno, tel. 777 168 742 (777 1 MUSIC), ruda@freemusic.cz
<http://budoar.freemusic.cz/>

Styl: Dlhé diely hrajú osobnú hudbu od srdca k srdcu. Piesne pre hľadačov bez žánrových obmedzení. Možno v nich nájsť stopy alternativity, minimalizmu, jazzu, blues, folku, trip hop, drum 'n bass, etno. Texty sú slovenčine. Na pódiu ožívajú zážitky autorov
– Daniela Salontaya a Šinya

Šina basgítara, spev
Daniel Salontay gitary, spev
Xi Di Nim loopy a zvuky

Skupina Dlhé diely vznikla na jar roku 2001 v Bratislave, názov skupiny pochádza z názvu štvrte, v ktorej žijú jej dvaja členovia. Dlhé diely úspešne koncertovali na najprestížnejších alternatívnych festivaloch na Slovensku a v Čechách (Pohoda, Boskovice, Eurotrialog Mikulov, Colours of Ostrava, Králiky). V jeseni 2003 sa skupina predstaví v kluboch na Slovensku a v Poľsku (koncertná šnúra na konci novembra). V zahraničí boli Dlhé diely a ich nahrávky samostatne prezentované vo francúzskej tlači (Liberation, Europe et liberte magazine) a v Nemecku na DeutschlandRadio Berlin a Hessischer Rundfunk Radio1 Frankfurt.

Albmy Dlhých dielov vychádzajú na vlastnej značke Slnko Records. Koncertný program skupiny je zostavený zo všetkých albumov skupiny:

September (Slnko records 2001) - prevažne autorský album Daniela Salontaya, postavený na zvuku akustických nástrojov a perkusií s prvkami jazzu, folku a etnickej hudby a predovšetkým na osobných textoch. Pokojná hudba s minimalistickými texty.

Šinadisk (Slnko records 2001) - obsahuje hudbu a texty ktoré napísala Šina. Poézia „Šinských“ textov a nekonvenčná hudba. Ku klasickému nástrojovému obsadeniu Dlhých dielov pribudla elektronika ktorú vytvoril Slavo Solovic (Neuropa, z divadelná hudba pre Gunagu).

Tu (Slnko records 2002) – druhý autorský album s hudbou Daniela Salontaya, v ktorom sa objavujú prvky minimalizmu (v textoch i hudbe), break beatu a funku. Zvuk skupiny výrazne obohatil jazzový multiinštrumentalista Marián Slávka (bicie, Fender piano, trúbka).

Šina : In Virgo (Slnko records, máj 2003) - Novinka v Slnkorecords pre rok 2003, druhý autorský album Šinya. In Virgo znamená v znamení Panny. Šina obklopená hudobníkmi narodenými v tomto znamení prekračuje hranice medzi akustickou a elektronickou hudbou a odkrýva svoj svet. Hrajú Dlhé diely doplnené elektronikou. Tentokrát sa rytmických loopov ujal Jaroslav Ridzón (Frogski Pop).

Kontakt: Daniel Salontay, Jamnického 19, 841 05 Bratislava, Slovakia, tel, fax: +421-(0)2-6541 1717, mobil : +421-(0)905-78 45 61, salontay@nexta.sk
<http://www.slnkorecords.sk>

Krásné nové stroje

Styl: jazzpunk

Jaromír Čížek	bicí
Dalibor Vinklát	kontrabas
Mikuláš Horánek	kytara
Jiří Kosina	ten. sax.
Zdeněk Petrek	alt. sax.
Pepa Hřeben	trubka
Stanislav Diviš	voc.

KNS hrají svoji 21. sezónu, první koncert odehráli v Kojících u Kolína 1.3. 1983 a od té doby tvrdohlavě prosazují svůj pohled na kombinaci hudebních stylů, proudů i úletů. V současné sestavě KNS, která spolu vystupuje již 9 let, je pestrá skladba profesí od profesionálního hudebníka, přes automechanika, obchodníka, stavitele krbů, obchodního ředitele, restaurátora, po vysokoškolského pedagoga. V tom je skrytá pestrost repertoáru, na jehož tvorbě se všichni členové skupiny podílejí. KNS vystupují už tak dlouho, že výčet klubových scén a festivalů na kterých vystupovali by byl dlouhý a tak jen připomenem, že na české hudební scéně zaniká i vzniká mnoho kapel, ale KNS patří k těm z mála, které zůstávají.

Audio kazeta „FOR TOP“ 1987 /se skupinami Garáž, Laura a její tygři a Dybbuk/. EP Panton 1987 „ROCK DEBUT 2“. CD Zóna/Bonton 1995 „MŮŽE HOŘÍCÍ SOJKA ZAPÁLIT LES ?“. CD Siesta 2002 „PŘÍSNĚ TAJNĚ“

Kontakt: Stanislav Diviš, Vidice 15, 284 01 Kutná Hora, tel./fax. 327 596 299, s.divis@tiscali.cz
<http://www.krasnenovestroje.cz/>

Navzájem

Styl: kapela hrající písně rychlé (i pomalé), veselé (i smutné)

Vladislava Haasová	akordeon, klávesy, zpěv
Přemysl Haas	kytara, mandolína, bicí, zpěv
Daniel Žita	baskytara, vokál
Radim Huml	banjo, kytara
Jirka Seifert	kytary, vokál
Irena Motlíková	zpěv, perkuse

datum narození	podzim 1989
místo narození	Plzeň
bydliště	Plzeň

Diskografie:

1. Dějou se dneska divný věci (1992) MC, 2. Navzájem (1993) CD, MC, 3. Plnou parou zpět (1995) MC, 4. Kolumbus č. 40644 (1997) CD, MC, 5. Marcipán (1998) CD, MC, 6. Instrumentálky (Navzájem a přátelé) (1999) CD, MC

Tři písničky Navzájem („Jakub a Jan“, „Hrnčířská“ a „Jó v Plzni městě“) se nacházejí na albu „Místo činu - Štáhlavický lesy“ - Duo Komáři a Navzájem.

Za zmínku rovněž stojí album „Navzájem s Machem“, na kterém sice nic unikátního od Navzájem neuslyšíte, ale je důkazem duchovního spříznění s uskupením Petr Mach.

V srpnu 2003 vyšlo album „Plnou parou zpět“ společně s demoalbem „Dějou se dneska divný věci“ na CD za dobrou cenu.

Kontakt: navzajem@mail.cz
<http://navzajem.misto.cz/>

ASPM

Styl: blues

Jan Spálený	zpěv, klavír, kornet
Filip Spálený	tuba, baskytara
Radek Krampfl	vibrafon, zpěv
Michal Gera	trubka, křídlovka, zpěv
Filip Jeníček	bicí

Vzniklo v roce 1984 v obsazení Jan Spálený, Petr Kalandra a František Havlíček jako hudební těleso programově zaměřené na blues ve všech jeho podobách.

Jan SPÁLENÝ se narodil 4.12.1942 na Královských Vinohradech velmi mladým múzicky založeným rodičům jako prvorozený. V dětství mizerně a nemotivovaně vrzal na housle. Po prokrmácení se pubertou objevil dixieland, první bránu do světa jazzu, potažmo improvizace. Hlavně ovšem potkal celý další život milované dechové hudební nástroje. Po maturitě na jedenáctiletce pracoval jako kopáč u nádvorní party v továrně Rudý Letov. Pražskou konzervatoř studoval v letech 1964 až 1968. Hrál střídavě na trombón, tubu, barytonsaxofon, v šestapadesátém roce svého věku se začal učit hrát na kornet. V běhu let hrál dixieland, rock'n'roll, rhythm & blues, s bratrem Petrem měli kapely Hipp's a Apollobeat, hostoval v popových kapelách a hudbě, které se převážně říká vážná. Od roku 1984 žije ASPM a pro ASPM. Celý život skládá, píše texty, aranžuje, provokuje... Hudební režisér, dramaturg, noční vypravěč rozhlasových pohádek, něžný chlap. Tatínek jedné z živých podob českého blues.

Kontakt: Lucie Matušková, 604239018, lucie.eicul@t-email.cz
<http://www.janspaleny.cz/>

Radim Hladík & Gamba Blues Band

Radim Hladík kytara

Legenda českého rocku, kytarista, skladatel a jeden ze zakladatelů české rockové scény, kdysi mozek Blue Effectu, doposud též producent řady českých porevolučních alb.

Styl: bílé elektrické blues

Stanislav Svoboda	zpěv, kytara
Pavel Jun	kytara
Zdeněk Klon	baskytara
Honza Piška	bicí
Pavel Žejdlík	sax
Michal Stačina	kytara
Eduard Stočes	klávesy

Kapela se začala utvářet v průběhu roku 1997 kolem zkušeného baskytaristy Zdeňka Klona, který dříve působil v několika známých kapelách alternativního rocku (Krásné nové stroje, Rozmazané děti). Z občasného jamování s kytaristou Pavlem Junem (Jericho) postupně vznikla regulérní kapela v čele se zpěvákem Stanislavem Svobodou. Svoji premiéru si skupina odbyla v březnu 1998 a postupně začala vystupovat po různých klubech, začala jezdit jako support Lady I and The Bluesbirds, vystupovala jako předkapela slovenských Electric Blues Band. Od roku 2000 skupina pravidelně vystupuje v klubech téměř po celé republice, zúčastnila se několika významných bluesových a jazzových festivalů. Od počáteční bluesrockové orientace je ve stylu skupiny patrný posun k stále ortodoxnějšímu, byť plně

elektrifikovanému modelu blues. Pro celkový sound je charakteristická souhra dvou sólových kytar, kterým sekunduje třetí, doprovodná kytara. V poslední době je vše obohaceno ještě o zvuk saxofonu.

Repertoár čerpá z černé bluesové klasiky (Dixon, Waters, Hooker, King) a z odkazu bělošských kapel konce 60.let (Mayall, Fleetwood Mac, Savoy Brown, Hendrix, Doors). Převzatý repertoár je doplňován původní tvorbou s českými texty, které jsou z dílny St. Svobody (v několika případech od Jana Buriana).

Účast na festivalech: Blues Night Přelouč (3x), Blues Aperitiv Šumperk (2x), Jazz Goes To Town (Hr.Králové), Jazz pod horami (Hořice), Jazz na ulici (Plzeň), Jazz festival Polička, Blues Slovakia (Trnava), Otevřeno - Jimramov atd. Gamba Blues Band absolvovali české turné s německou kapelou Hajo Rattlesnake band, na několika festivalech doprovázeli amerického bluesmana českého původu Bobbyho Houdu, odehráli několik koncertů s legendou české rockové kytary Radimem Hladíkem. Mají za sebou několik úspěšných hraní v klubech a na festivalech v sousedním Slovensku. V poslední době skupina několikrát vystupovala jako support zavedených jmen naší scény (např. Bluesberry či Krausberry), zúčastnila se prestižního slovenského festivalu „Livin'Blues“, v Bratislavě, natočila živé svůj profil v radiu Proglas, hrála pro vězně v pardubické věznici atd. Velkou poctou pro skupinu bylo pozvání do Zemného (SR), kde se zúčastnila velkého rockového festivalu za účasti předních kapel ze Slovenska, Polska a Maďarska (např. Hobo Blues Band, Dr. Walter and The Lawbreakers atd). Společně s agenturou Blues skupina připravuje festival International Blues Night Přelouč, který se letos úspěšně konal již počtvrté.

Kontakt: Jaroslav Forst, tel/fax: 466 955 552, mobil 603 289 614, forstrecords@seznam.cz

Oboroh

Styl: folk-rock

Stanislav Klecandr	kytara, zpěv
Vašek Klecandr	saxofony
Roman Dostál	klávesy, zpěv
Libor Ježek	bicí nástroje
Radek Pokorný	baskytara

Oboroh je primitivní přístřeší na čtyřech kúlech, kde najde zvěť v zimě potravu a člověk útočiště v čase nepohody.

Zkoušet začínají na podzim 1988, v lednu dalšího roku absolvovali první koncert, v květnu už hrají s Vladimírem Mertou a Mišpachou v pražském Junior klubu Na Chmelnici. V roce 1990 začínají koncertovat se Svátou Karáskem po církvích, klubech, festivalech a kriminálech u nás i ve světě a vydávají první desku „Žalmy“ (na CD v r. 1999). V roce 1992 natáčejí se Svátou Karáskem kazetu „Nebeská kavárna“, výrazněji se elektrifikují a nahrávají desku „Spatřujeme světo - Žalmy II“, koncert z jejího křtu vysílá přímým přenosem ČT 2. Neustávají v koncertování doma i v zahraničí, také sestava se mění. V roce 1996 vydávají „Kámen“ a točí videoklip k písni „Vitr“. 1998 natáčejí „Marah“ a dostávají stříbrnou desku za 20.000 prodaných nosičů.

Kontakt: Stanislav Klecandr, 777 261 505, slavek.klecandr@seznam.cz, Roman Dostál, 605 253 530, rera@centrum.cz
http://www.oboroh.cz/

neděle 29. srpna

Hana Kaslová-Ryšavá

Vyrůstala v Děčíně a jeho blízkém okolí. Studovala na Teplické konzervatoři nejprve hru na klavír ve třídě Petra Slavíka, studia však ukončila v oboru hra na varhany u Jindřišky Slavíkové. V r. 1994 pokračovala na Akademii múzických umění ve hře na varhany u Jaroslava Tůmy a navštěvovala lekce hry na cembalo Giedre Lukšaitė - Mrázkové. Nyní vyučuje na Církevní konzervatoři v Kroměříži a na Základní umělecké škole v Prostějově, věnuje se hře na cembalo.

Nestiháme

styl: dva kluci s akustickými kytarami

Petr Ovsenák	kytara
Honza Řepka -	kytara

Historie Nestiháme nesahá příliš daleko. Však je nám teprve dvacet let, z nichž jsme navíc šest neuměli číst, osm psát, patnáct zpívat a šestnáct zahrát ani akord, o skládání vlastních písní nemluvě. Navzájem se známe asi od poloviny roku 1982, kdy spolu naše maminky s pěkně zakulacenými bříšky sedávaly na lavičce v parku a pyšněly se svými očekáváními. Očekávání je ovšem velmi ošidná věc, zvlášť je-li vložena v něco tak nejistého, jako jsme my dva - Petr Ovsenák a Honza Řepka. I stalo se, co se stát mělo, a pak už to šlo jakýmsi samospádem, jak to tak v životech mladých človíčků chodívá. Člověk má ve skutečnosti mnohem menší vliv na základní akordy svého života, než se většinou domnívá. Tak jsme také my přičichli k hudbě, k níž dříve čichali naši rodiče a kamarádi. Díky nim i díky době, do níž jsme byli vhozeni, sahá naše hudební povědomí od lidové hudby přes folkové písničkáře, trampskou i country klasiku, rock i pop, až po metal. Pro naše uši to znamená především chaos, protože je toho zkrátka moc, ale také toleranci, protože je to pestré. Brzy to budou tři roky, kdy jsme spolu začali hrát, zpívat a psát. Dnes máme asi dvacet písní, které můžeme bezostyšně vypouštět do světa. Dokud bude komu, budeme vypouštět. Hudební nosič zatím nemáme.

Kontakt: Jan Řepka, Slezská 120, Praha 3, tel.: 271 736 577, e-mail: nestihame.nic@quick.cz, http://nestihame.wz.cz

DIVADLO

pátek 27. srpna

V 16.30 začne v Bludníku **improvizační zápas** (více info na www.improliga.cz a nebo v povídání k improvizační dílně), který bude vyústěním improvizační dílny a zápasit budou její účastníci.

Podobně je tomu tak i v případě **úvodního divadelního happeningu**. V něm budou účinkovat účastníci divadelní dílny a začne v 18.00 hod. na náměstí Jimramova. Dílna je zaměřená na pouliční divadlo, divadlo na chůdách. Když jsem se naposledy ocitla v zákulisí, kde se vše horečně připravuje, zaslechla jsem, že se chystá i překvapení. Tak nezapomeňte mít oči otevřené a uši nastražené!

sobota 28. srpna

Loutkové divadlo Matěje Šefrny přivede do Bludníku Bajaju. Klasická loutková pohádka na motivy Boženy Němcové plná princezen, draků, hrdinských skutků a písniček.

Divadlo Mimotaurus

je divadlo mnoha žánrů. Je pouliční, loutkové, akrobatické, hudební, pohybové, činoherní, experimentální, výtvarné... zkrátka je to divadlo. Je to výprava za novými možnostmi a experimenty.

Zakladatelem divadla Mimotaurus je herec, kejklíř a muzikant Dominik Tesař, který se po svých pedagogických studiích stal v roce 1992 spoluzakladatelem divadla Continuo. V roce 1997 jej ale opouští, aby založil nové divadelní seskupení s názvem Kvelb. Následovalo studium na DAMU a od roku 2000 aktivní práce v divadle Kvelb. Mimotaurus vznikl v roce 2003.

Akrobolis je kejklířské představení s akrobacií, žonglováním a chůzí po laně inspirované řeckými bájemi

VÝSTAVA

Jaromír František Palme alias Fumas

se narodil v první polovině šedesátých let v Praze, ve znamení blíženců. V kresbě se u něj objevují motivy jak figurální, tak pražské, s viceměně fantasmagorickým nádechem. Je fascinován architekturou staré Prahy, ale inspiraci čerpá hlavně z její zaniklé podoby a dobových fotografií. Jeho **cyklus Praha fantasmagorická** zabydlují postavky pohádkových zvířat, jejichž rodný list byl vystaven na tramvajové refýži a které před naleštěnými

limuzínami českých podnikatelů prchají do kanálů. Pražské architektuře nechybí vrásčovitost letité zanedbanosti. Odporně nablýskané fasády čerstvě opravených domů do Palmeho kropenatě Prahy prostě nepatří. Je to město Plivník, jehož černé vejce vyeseděla poťouchlost Každodennosti, řadící banální historiky do fronty zvané Historie. Vlínky černé tuší pableskují pod Karlovým mostem a v stále odplyvajících vodách Vltavy, na kterou slíží z piedestalu její obdivovatel Bedřich Smetana, si koupají nohy obě mostecké věže. Burlesknímu světu, který J.F. Palme ve svých pracech vytváří, nikdy nechybí určitá dávka vílnosti. Bleděmodrý hroch, se kterým se setkáme v ilustracích k novele **Mamutí jezero aneb nashledanou v Libni**, je inkarnací pivního mudrce, u něhož se pod slupkou otrávenosti skrývá měkké hroší srdce a hrdinka příběhu děvčátko Babebe, má již všechny rysy budoucí víly pražských hospůdek.

S výtvarným uměním se J.F. Palme díky otci - výtvarníkovi setkal velice záhy, sám však vystudoval konzervatoř Jaroslava Ježka a to obor tvorba písňového textu a scénáře. Proto k jeho tvorbě patří i **obaly CD** psychedelického punk folkrockové skupiny **Původní Bureš**, ve které zpívá, hraje na kytaru a je téměř výhradním autorem hudby a textů. J.F.P. též rozvíjí tradiční formu koláže počítačovou formou a je spoluautorem **výtvarné podoby internetových stránek Národního muzea**, které byly oceněny na festivalu audiovizuální techniky v Burkině Faso. Zabývá se volnou kresbou, ilustrací, olejomalbou, kresleným humorem, comicsem (**comicsově zpracování novely Dracula Dracula** od rakouského básníka Hanse Artmanna)...

Výňatky z textu PhDr. Luboše Antonína, teoretika výtvarného umění a pracovníka zámeckých knihoven NM v Praze, otištěného v revui Antique č. 55

Roku 1999 vydal J.F.P. vlastním nákladem svoji povídku pro děti Mamutí jezero aneb nashledanou v Libni. V roce 2001 vyšla řada jeho leporel. R. 2002 ilustroval knihu Ivony Březinové **Začarovaná třída**, která byla r. 2003 nominována na cenu Magnesia litera za nejkrásnější dětskou knihu roku a r. 2004 na Zlatou stuhu. R. 2003 ilustroval novelu Petra Šlika **Negativ** a tento autor napsal povídku Zuzana na Palmeho kresbu z cyklu Praha fantasmagorická. Od začátku roku 2003 do současnosti pracuje na ilustracích k desetidílnému cyklu **Dějiny trochu jinak** od doc. PhDr. Evy Semotanové, DrSc.

Ilustroval cca 20 titulů a bezpočet kreseb uveřejnil časopisecky.

V uplynulých třech letech vystavoval v Městském muzeu v Netolicích, v Čajovně pod stromem čajovým (v Praze), v Tančícím domě (v Praze), v ordinaci MUDr. Stanislavy Stuchlé (v Praze), v Čajovně na náměstí ve Vimperku, od června do října 2003 v Atelieru sdružení Marounek & Kadlec.

FILMY

LETNÍ KINO

pondělí 21.30

(Monty Python's The Meaning of Life)

Velká Británie, 1983, 103 minut, v anglickém znění s titulky

Režie	Terry Jones, Terry Gilliam
Scénář	John Cleese, Graham Chapman, Terry Jones, Eric Idle, T. Gilliam
Kamera	Peter Hannan
Hudba	John Du Prez
Hrají	John Cleese, Graham Chapman, Terry Jones, Eric Idle, Terry Gilliam, Michael Palin, Carol Cleveland, Simon Jones, Patricia Quinn, Judy Lee

Smysl života - definitivní odpověď na tuto filozofickou otázku vám film asi nedá, ale zato se u něj parádně pobavíte. Je-li samozřejmě poněkud ujetý, hodně černý a přitom pozitivní a nazakyslý humor vašim šálkem čaje. Znalcům a fanouškům nemá cenu cokoli vykládat, a vám ostatním doporučuji zalovit v paměti a vzpomenout si na seriál Monty Pythonův Létající cirkus, jenž kdysi uváděl druhý program České televize. Tento jejich poslední celovečerní film nemá celkem žádný děj a je vlastně sestaven z jednotlivých epizodek, které ale drží hodně dobře pohromadě. Protože se nejedná o humor takzvané konzumní, budete muset možná chvíli ladit a ladit, než se dostanete s Pythony na jednu vlnu. Odměnou vám bude inteligentní zábava, která člověka nepochybně obohatí víc, než kašpárkovské estrádní pořady našich geniálních televizí.

Terry Jones

Narozen 1. února 1942 v Colwyn Bay, Severní Wales. Vystudoval středověkou literaturu na Oxfordské univerzitě a jeho historické

zaměření poznamenalo většinu jeho filmů i knih. Již na Oxfordu se objevoval v různých divadelních skupinách a v polovině 60. let začal psát scénáře pro televizní stanici BBC. Autorsky i herecky se podílel na komediálních seriálech **Twice a Fortnight** (Dvakrát za čtrnáct dní, 1967), **Do Not Adjust Your Set** (Porucha není na vašem přijímači, 1967–68) a **The Complete and Utter History of Britain** (Úplné a dokonale dějiny Británie, 1969). V roce 1969 se stal zakládajícím členem komické skupiny **Monty Python's Flying Circus** (Monty Pythonův Létající cirkus), která pro BBC v letech 1969–1974 natočila pětáctýřicet půlhodinových skečů (+ tři mimořádné epizody). Jones se na nich podílel nejenom jako herec a scenárista, ale také jako autor hudby a režisér. Na padrt artušovskou legendu. Režii dalších dvou filmů – biblické frašky **Život Briana** (1979 – viz Projekt 100 – 1999) a kruté provokující satiry **Monty Python: Smysl života** (1983) – však vedl již sám. S Michaelem Palinem byl autorem a hlavním představitelem seriálu **Neuvěřitelné příběhy** (Ripping Yarns, 1977 a 1979), který parodoval klasická díla chlapecké dobrodružné literatury. Po faktickém odmlnění **Létajícího cirkusu** v roce 1983 se Jones věnoval především tvorbě pro děti. Napsal scénář pro variaci na osudy Alenky v říši divů nazvanou **Labyrint** (1986). Podle své vlastní dětské knížky natočil nevydařenou fantazii **Viking Erik** (1989), vyprávějící o rabujícím severském válečníkovi. Režiroval také hořkosladkou komedii **Osobní služby** (1987) – příběh servírky, která udělá kariéru jako bordelmamá, nabízející společenské elitě výstřední sexuální služby. K další komedii **Stravující vášeň** (1988) – satíře o tom co se může stát, když tři muži spadnou do sudu s čokoládou (!) – napsal jen scénář. Je režisérem i jedné části televizního seriálu **Malý Indiana Jones** (epizoda Barcelona, květen 1917). V roce 1996 se spojil se třemi členy rozpadlého cirkusu (Graham Chapman zemřel v roce 1989, Terry Gilliam se věnuje výhradně svým vlastním filmům) při natáčení poetického přepisu knížky Kennetha Grahama **Žabákova dobrodružství** (objevila se na českém videotrhu). Jones, který byl hostem XXXIII. MFF v Karlových Varech v roce 1998, je autorem několika knih pro děti, pravidelně přispíval do deníku The Guardian a jako host se objevil také v různých televizních pořadech. V květnu 1998 se po deseti letech sešli všichni žijící členové Monty Pythonů na festivalu komedie v Aspenu s tím, že v roce třicetých výročí svého vzniku (5. října roku 1969 vysílala BBC první část jejich legendárních skečů) připraví nové divadelní představení, se kterým vyrazí na mezinárodní turné. Dodnes se tak nestalo.

Filmografie

1971: A teď úplně něco jiného 1974: Monty Python a svatý grál 1976: Zábava v divadle Jehoho Veličenstva 1977: Žvahlav 1979: Život Briana 1982: Monty Python v Hollywoodu 1983: Monty Python: Smysl života 1984: Soukromé neřesti tajné policie 1986: Labyrint 1987: Osobní služby 1988: Stravující vášně 1989: Viking Erik 1996: Žabákova dobrodružství 2001: Chemická svatba

úterý 21.30

(Idioterne)

Dánsko, 1998, 117 minut, v dánském znění s titulky

Scénář	Režie	Lars von Trier
Kamera		Lars von Trier, Kristoffer Nyholm, Jesper Jargil, Casper Holm
Hudba		Per Streit
Hrají		Bodil Jørgensenová (Karen), Jens Albinus (Stoffer), Anne Louise Hassingová (Susanne), Troels Lyby (Henrik), Nikolaj Lie Kaas (Jeppé), Louise Mieritzová (Josephine), Henrik Prip (Ped), Luis Mesonero (Miguel), Knud Romer Jørgensen (Axel), Trine Michelsenová (Nana), Anne-Grethe Bjarup Riisová (Katrine)

„(...)“ Měřítkem ryzosti samozvaných idiotů se však nestává ani nikdo ze skupiny, ani praví „mentální“, ale Karen (Bodil Jørgensenová) – mladá žena, která se ke skupince přidruží poté, co je nedobrovolně zatažena do hry. Pochází ze sociální vrstvy, která nemá čas na teoretizování a experimentování se svou rolí. Koncept idiocie však nakonec naplňuje nejdůležitější, protože má konkrétní motivaci: pokouší se uniknout soukromé mučivé realitě (neschopnost sdílet s rodinou žal nad smrtí malého synka). Právě Karen ovšem do komunity vnáší „poetické“ idiotské rysy: empatii, laskavost, přirozený idealismus. Když při rozchodu začne mluvit o lásce, kterou k ostatním cítí, nelze se ubránit myšlence, že právě takové emoce jsou původnímu duchu společenství cizí (a že dokonce byly jedním z cílů prvotního teroristického útoku). Karen je proto také nejhorším idiotem ze všech: místo nelítostné čistě hry dada nastoluje absolutní teror citu, kterému se ostatní mohou ubránit jen útekem zpět do svých bezpečně nedokonalých, normálních životů. „(...)“

Alena Prokopová

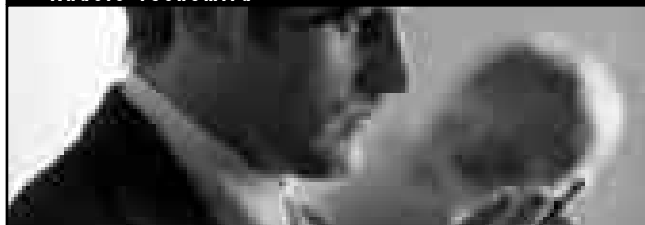

Lars von Trier

(* 1956) je považován za enfant terrible dánského filmu. Vystudoval režii na Dánské filmové akademii (1983) a již jeho prvotina **Základní prvek zločinu** byla v roce 1984 oceněna na filmovém festivalu v Cannes. V rámci oficiálního programu v Cannes byla také promítána **Epidemie** (1987) a dvě ceny zde získal film **Evropa** (1991). Průlom v režisérské tvorbě nastal v roce 1994, kdy vznikl film a televizní seriál v jednom, legendární **Království I** na které o pár let později navázalo **Království II** (1997). V roce 1996 slavil úspěch s dramatem **Prolomit vlny**. Zatím posledním režisérským dílem je emocionálně silný muzikál **Tanec v temnotách**, v němž v roli české emigrantky Selmy zaujala Islandanka Björk, a který kvůli citově vyděračským scénám a také díky závěrečné popravě hlavní hrdinky, rozdělil kritiku i filmové diváky ještě víc.

středa 21.30

Andělé všehomíra

(Englar alheimsins)

Island, 1999, 95 minut, v islandském znění s titulky

Režie Fridrik Thór Fridriksson
Scénář Einar Már Gudmundsson
Kamera Harald Paaigard
Hudba Hilmar Örn Hilmarsson
Hrají Ingvar E. Sigurdsson (Páll), Baltasar Kormákur (Óli Beatle), Björn Jörundur Fridbjörnsson (Viktor), Hilmir Snaer Gudnason (Pétur), Margrét Helga Jóhannsdóttirová (Pállova matka), Theodor Júlíuson (Pállův otec), Halldóra Geirhartsdóttir a další

Tento pochmurný islandský příběh vznikl podle námětu Einara Mára Gudmundssona, jehož stejnojmenný román vyšel také u nás. Kniha (i film) vypráví příběh Gudmundssonova bratra trpícího schizofrenií. Tato nemoc se u mladého výtvarníka a bubeníka Pállo objevuje až poté, co se s ním rozejde jeho dívka Dagný. Z tichého Pállo se najednou stává hrubý muž, který terorizuje své okolí a musí být hospitalizován v psychiatrické léčebně. Tam poznává další pacienty – Ólima, který prý skládá písně pro Beatles; Viktora, jenž bezmezně obdivuje Adolfa Hitlera a totálně apatického Pétura. Jeho jediný přítel zvenku, úspěšný zubař žijící spokojeným rodinným životem, spáchá sebevraždu, a tak se pacienti ústavu stávají vlastně jedinými blízkými pro nemocného Pállo. Páll je později propuštěn z ústavu, ale nedaří se mu snést své osamění... Film získal zvláštní uznání poroty na 35. MFF Karlovy Vary 2000.

čtvrtek 21.30

Písně z druhého patra

(Sånger från andra våningen)

Švédsko, 2000, 98 minut, ve švédském znění s titulky

Režie Roy Andersson
Scénář Roy Andersson dle básní Caesara Vallejo
Kamera István Bobbás, Robert Komarek, Jesper Klevenas
Hudba Benny Anderson
Hrají Lars Nordh (Kalle), Stefan Larsson (Stefan), Bengt C.W. Carlsson (Lennart), Torbjörn Fahlstöm (Pelle), Sten Andersson (Lasse), Rolando Núñez (cizinec), Lucio Vucino (kouzelník), Per Jömelius (rozřezaný muž), Peter Roth (Tomas), Klas-Gösta Olsson (autor proslavů), Nils Eriksson (pacient), Hanna Erikssonová (Mia), Tommy Johansson (Uffe), Sture Olsson (Sven), Fredrik Sjögren (ruský chlapec)

Film seskupuje řadu zdánlivě nesouvisejících osudů: úředník ztratil práci, kouzelník pokazil trik s pilou, obchodník kvůli pojistce sám podpálí vlastní prodejnu, v kavárnách čekají odevzdaní lidé zaskočení dopravní zácpou, seniální generál slaví narozeniny, duch ruského hochy oběšeného fašisty hledá svou sestru a hromada křížů končí na skládce. Sám Andersson své podobenství o stavu lidstva v jednom rozhovoru komentoval s osobitým černým humorem, když prohlásil, že on osobně by poslední chvíle před koncem světa strávil u dobrého jídla.

Roy Andersson

* 31. března 1943 v Göteborgu, Švédsko.
 Hned jeho první celovečerní film **Příběh lásky** (1970), severská variace **Love Story**, mu vynesla pověst skandinávského génia. Rozruch způsobil i jeho druhý snímek **Giliap** (1975), který ovšem divácky propadl. Ale Andersson vzápětí přehodil výhybku a po dvacet let se věnoval reklamám, za které sbíral ceny. Natočil jich kolem tří set. Zpět k hrané tvorbě se vracel oklikou přes krátkometrážní snímky. Ani v nich však nezapřel osobité vidění světa, shmuté později v **Písních z druhého patra**. Černý humor řídí jeho krátký film **Něco se stalo** (1987), v němž se hrdina dovídá, že má AIDS, načež následuje bizarní poučení o této nemoci, jakož i o sexu, o klinických pokusech či o nacismu. Snímek **Nádherný svět** (1991) již ironickým názvem opět navozuje nelichotivý obraz Švédska, společnosti schované za dokonalou fasádou, jejíž masku nosí i hrdina, navenek vyrovnaný, uvnitř však zoufalý. Snímek byl oceněn na festivalech v Tampere, Montecatini a Clermont-Ferrandu a objevil se rovněž (stejně jako krátký film **Něco se stalo**) na festivalu v Karlových Varech v roce 1995. Skutečným návratem režiséra k celovečerní tvorbě se stal až film **Písně z druhého patra**, odměněný v roce 2000 na festivalu v Cannes cenou poroty.

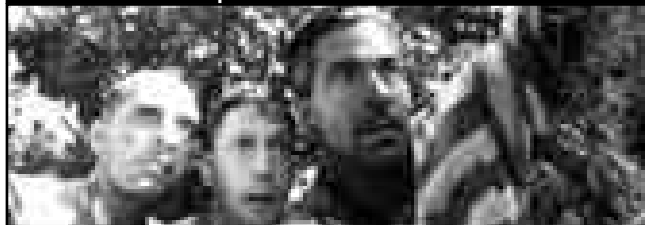
Filmografie

(režie, scénář a střih, není-li uvedeno jinak) 1968: Den vita sporten (Bílý sport; dok; spol. rež., kam.) 1970: En kärlekshistoria/A Love Story (Příběh lásky) 1975: Giliap (Giliap) 1987: Na gonting har hant (Něco se stalo; kr. film) 1991: Härlig är jorden (Nádherný svět; kr. film) 2000: Písně z druhého patra (Sånger från andra våningen)

MÍSTNÍ KINO

čtvrtek 18.00, sobota 9.00

Bratříčku kde jsi

(O Brother, Where Art Thou?)

USA, 2000, 106 minut, v anglickém znění s titulky

Režie Joel Coen
Scénář Ethan Coen a Joel Coen
Kamera Roger Deakins, A.S.C., B.S.C.
Hudba T-Bone Burnett
Hrají George Clooney, John Turturro, Tim Blake Nelson, John Goodman, Holly Hunter, Chris Thomas King, Charles Durning, Del Pentecost a další

Bratři Joel a Ethan Coenové pokračují ve svérázně hře s pravidly svých oblíbených filmových žánrů, a to komedií s prvky muzikálu, odehrávající se v období hospodářské deprese a nazvané **Bratříčku, kde jsi?** Titul snímku pochází z klasického filmu Prestona Sturgesa Sullivan's Travels (1941, Sullivanovy cesty), v němž se hlavní hrdina, režisér povrchných komedií, rozhodne natočit sociální drama s názvem **O Brother, Where Art Thou?** Coenové zároveň uvádějí jako hlavní inspirační zdroj Homérovu Odysseu: jejich hrdina, sympatický podvodník Odysseus Everett McGill, je na útěku se dvěma spoluvězni Petem a Delmarem, jež musel s sebou vzít jen proto, že s nimi byl připoután na jednom řetězu. Trojice zažije na dlouhé cestě státem Mississippi různé bizarní příhody, než se Everettovi podaří setkat se s bývalou manželkou Penny a přesvědčit ji, aby se za něj znovu provdala. – Navzdory některým motivům, jejichž homérský původ je nepochybný (zákeřný jednooký prodavač Biblí jako parafráze Kyklopa, trojice svůdných pradelen-Sirén...) je film spíše antologií převzatých filmových situací a postav (sekvence s hromadnou návštěvou vězňů v kině např. také pochází ze Sullivanových cest). Coenové si zručně a noblesně pohrávají s filmovým vyprávěním; jejich dílo je však tentokrát spíše sérií velmi zdařilých komediálně-parodických sekvencí, než kompaktním celkem. – Stěžejní roli hraje ve filmu hudba, provozovaná zpravidla samotnými aktéry příběhu a povýšená na významnou součást děje (úspěch písně I Am a Man of Constant Sorrow má pro hrdiny osudový význam).

sobota 10.50, neděle 15.00

Země nikoho

(Nikogarsnja zemlja)

Bosna a Hercegovina, 2001, 98 minut, v srbochorvatském znění s titulků

Hudba, Scénář a Režie
Kamera
Hrají

Danis Tanović
Walther van den Ende
Branko Djurić, Rene Bitorajać,
Filip Sovagović, Georges Siatidis a další

Bizarní příběh dvou vojáků z nepřátelských táborů se odehrává uprostřed války v Bosně v roce 1993. Bosenský voják Čiko a jeho těžce raněný přítel se spolu se srbským vojákem Ninem octnou v zákopu mezi nepřátelskými liniemi na území nazývaném „země nikoho“. Padají ostrá slova a zdá se, že hádky o to, který národ rozpoutal válečné běsnění, nikdy neskončí. Zástupci médií bedlivě sledují vývoj patové situace. Zatímco jim jde o atraktivní zprávy, Čikimu a Ninovi jde o život...

Danis Tanović

* 20. února 1969, Zenica, Jugoslávie. Natočil krátký hraný film **Your Lover Called**, dokument **Dervishs**, krátkometrážní dokument **My Mother the Shahid** a dokumentární reportáž **A Year After**, režíroval divadelní hru **A Madman and a Nun**. **Země nikoho** je jeho celovečerním debutem.

Informace a fotografie k filmům jsme čerpali z webových stránek www.artfilm.cz a z oficiálních stránek filmů.

Jedná se o lázeňské zařízení. V prvních pěti dnech jsou léčebné kúry kratší. Odehrávají se v podvečerních a večerních hodinách s nenáročným programem tak, aby organismus návštěvníka měl čas přizpůsobit se novým radostným pocitům. Po přípravné kúře, kdy tělo i mysl návštěvníka by měly být už dokonale připraveny na trvalé přijímání pozitivních vjemů, nastává kúra intenzivní. Ta začíná v pátek večer a končí v sobotu v noci. Po celou dobu jejího trvání jsou nabízeny lahodné chutě a tóny. Po ukončení kúry se u některých návštěvníků objeví únava. Ta po krátkém čase odezní a místo ní se dostaví radostné a spokojené pocity při vzpomínce na pobyt v Irském stanu. Tentokrát do Irského stanu zavítá i Jan Sobotka a možná si s sebou přivede další hosty.

(Terapeuti pracují bez nároku na honorář. Ukázalo se totiž, že kúra má léčebné účinky i na ně!)

Nabídka léčebných kúr: literární večery a poslechovky, povídání o promítaných filmech, hudba, Kvasar - čtrnáctistupňové pivo s příchutí medu, pravá irská káva podle původní receptury a některé další ...

KO

DOPROVODNÉ PROGRAMY

Divadelní dílnu povede **Dominik Tesař** (dříve divadlo Continuo, Kvelb, nyní Mimotaurus). Dílna bude zaměřená na **pouliční divadlo, chození na chůdách, žonglování, výrobu masek a loutek**. Dílna je přístupná i úplným začátečníkům, kteří si divadelničení chtějí vyzkoušet na vlastní kůži. Výsledkem dílny bude divadelní happening, který v pátek v podvečer zahájí hlavní blok festivalu.

Uzávěrka pro přihlášky do dílny byla 30. června. Pokud o ni máte zájem, obraťte se na Petru Peňázovou: petra@klubslunicko.cz, 566 617 863. Od ní se dozvíte, zda je ještě možné se na dílnu přihlásit, výši účastnického poplatku a další podrobnosti. Totéž najdete na webové adrese festivalu – jimramov.klubslunicko.cz.

Další dotazy a připomínky směřujte na mailovou adresu: daniel.simek@seznam.cz a nebo Danovi Šímkovi volejte na telefon 608 617 234.

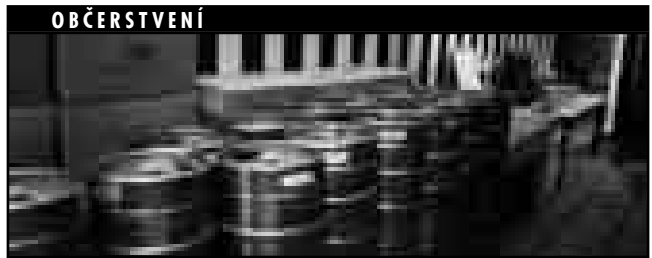

Proběhne pod vedením **Jany Machalíkové** – spoluzakladatelka České improvizací ligy (www.improliga.cz), absolventka DAMU, trenérka a aktivní hráčka. Cílem dílny je umožnit jejím účastníkům **zažít na vlastní kůži pravidla Improligy** a připravit se na svůj první improvizací zápas ... Dílna je určena všem. Nemusíte mít žádné zkušenosti ani s improvizací, ani s improvizacími zápasy.

Improvizace kladou velký důraz na spolupráci s partnerem na scéně, vnímání podnětů, které spoluhráč přináší, přinášení vlastní nabídky, rozvíjení podnětů apod. Improvizace pomáhají v rozvoji divadelních dovedností, ale rozvíjí také fantazii, představivost, postřeh, vnímavost atd.

Uzávěrka pro přihlášky do dílny byla 30. června. Pokud o ni máte zájem, obraťte se na Petru Peňázovou: petra@klubslunicko.cz, 566 617 863. Od ní se dozvíte, zda je ještě možné se na dílnu přihlásit, výši účastnického poplatku a další podrobnosti.

Totéž najdete na webové adrese festivalu – jimramov.klubslunicko.cz.
Další dotazy a připomínky směřujte na mailovou adresu: katerina@klubslunicko.cz a nebo **Kateřině Ondrově** volejte na telefon 566 617 863 popřípadě 777 045 587.

U nás budete mít na jídlo klid. Stačí zasednout ke stolu v jídelním stanu - Jídelna u hladového sluníčka. Tam taky najdete guláš, čočku, zalítačku, saláty. V Občerstvení v Bludníku najdete různé laskominy, Daňkovicou topinku, opečený párek s hořčicí a chlebem. Tekutiny budou k dostání na čtyřech místech. Pivo v pivním stanu, limonády, kafe, pytlíkový čaj a kofalky rovněž v Občerstvení v Bludníku, čaje klasické a medovinu v Čajovně a další speciality v Irském stanu.

Občerstvení připravuje zodpovědný kolektiv občerstvovačů v tomto složení: **Sloni, Hroch, Hanička, Pařka & Cumpani, Škařupovci, Věrka a Pepous**.

Účastníkům doprovodných programů jsme nabíдели stravování – obědy, v místní školní jídelně, od pondělí do pátku. Podmínkou byl dostatečný počet zájemců a uzávěrka pro projevení zájmu o obědy byla 30. června. Pokud máte o obědy zájem, obraťte se na Petru Peňázovou: petra@klubslunicko.cz, 566 617 863. Od ní se dozvíte, zda obědy budou a jestli se můžete ještě přihlásit k jejich odběru. Jeden oběd by měl stát cca 35,- Kč

Letos slaví 10. narozeniny. Vlastně ne. Mělo 10. narozeniny. Zatím se neslavilo. Stejně staré je každoroční setkání Dylan Days, které Klub Sluníčko – Unijazz pořádá. Jenže nám zavřeli kulturák v Daňkovicích. Znamená to konec Dylaysů? A je v tom snad i symbolika naznačující další osud Sluníčka? Pan Rynda říká, že být bytostným optimistou je lepší než

bytostným pesimistou. Že si přitom člověk užije víc legrace. Rozhodli jsme se být bytostnými optimisty. Máme rádi legraci. Chcete se přidat? Jste vítáni.

Ríkáte si, jak je to možné, že tenhle festival je už popatnácté a sdrůžení, které ho pořádá, má teprve deset let? V podstatě je to stejné jako v té hádance „Co bylo dřív? Kuře nebo vejce?“. Festival nebo jeho organizátoři? A kdy se k tomu všemu přidalo razítko Ministerstva vnitra ... Je to tak podstatné? Takže vyhlášíme soutěž. Víte kolik let je otcí festivalu Otevřeno – Jimramov a víte proč má černou pleť? Své odpovědi vhažujte do odpadkových košů umístěných v areálu Bludníku. Vylosovaný výherce bude mít možnost setkat se se strejčkem Tomem osobně, potřást mu pravicí a povozit ho v jeho oblíbeném elektrickém kolečkovém křesle.

Už jste byli ve Středozezemí? Samozřejmě, že myslíme tu naši Středozezemí v Novém Městě na Moravě. Od minulého Jimramova tam například byli **Dagmar Andrtová, Hoochie Coochie Band & Jan Sobotka** přišně unplugged, **Dura & Blues Club, Dlhé Diely, Vladimír Václavěk**. A to jmenujeme jenom ty „nejhvězdnější“ příklady a jenom z muziky. Kromě toho se tam dějí poslechovky, cestopisné a jiné besedy, výstavy a vernisáže. A aby nepřišlo zkrátka divadlo, rozhodli jsme se založit v Novém Městě tým, který se stane členem České improvizací ligy a taky rozjet divadelničení pro dospělé. Ti se budou moct připojit k již existujícímu souboru **Chandraradar**. Oboje začne v září.

Stále je otevřená možnost přidat se k našemu dramaturgickému týmu nebo se podílet na životě Středozezemě i jinými způsoby. Středozezemí můžete rovněž podpořit finančně, když se rozhodnete zasílat na náš účet pravidelný finanční příspěvek. Stanete se tak **Dobrodějem**. Nevěříte? Zkuste to.

Informace o všem, co se ve Středozezemí děje a kontakty na lidi, kteří se o ni starají, najdete na webových stránkách <http://stredozeme.klubslunicko.cz>.

Festival staré hudby

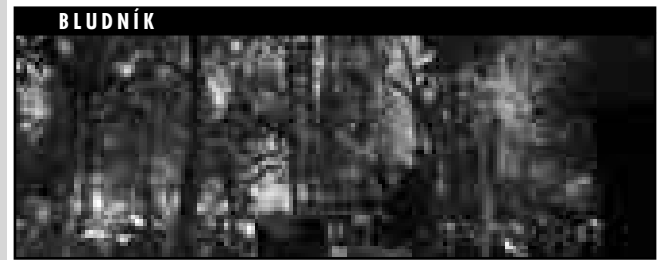
Máte rádi starou hudbu a mladé muzikanty? Pokud ano, můžete se spolu s námi těšit na první adventní víkend. Pro ty, kteří nevědí, kdy letos začíná advent, napovíme, že to bude víkend od pátku 26. listopadu do neděle 28. listopadu. Na tento víkend připravujeme v Novém Městě na Moravě již pátý Festival staré hudby. V minulých letech jste zde mohli potkat například **Jiřího Stívina a Tomáše Najbrta**, soubor **Schola Gregoriana Pragensis, Zuzanu Lapčíkovou s Veroniku Jíchovou**, orchestr **Musica Florea**, sbor **Vocatus, Vladimíra Mertu s Janou Lewitovou** a další. Už několik let vyhožujeme, že zlatým hřebem akce bude provedení **Mše h mol** od J.S.Bacha. Ani letos tomu nebude jinak. Ale tentokrát to určitě dopadne. Asi. Téměř jistě však je, že

v pátek vystoupí vokálně-experimentální soubor **Affetto** a v sobotu brněnský vokální soubor **Societas incognitorum**. Kdyby to vše bylo náhodou jinak, dozvíte se to opět na <http://slavnosti.klubslunicko.cz>.

A úplně ty nejaktuálnější informace snad o všem co děláme najdete na našich webových stránkách www.klubslunicko.cz. Teda pokud je budeme aktualizovat. Ono se totiž ukázalo, že i ta seberechlejší technika je závislá na rychlosti člověka ... Ojoj! Ojoj!

KO, TB, TL

... letošní téma festivalu

A taky loňské. To jsme poprvé zatoužili po tom získat nějaké povídání o Bludníku od pana Dobiáše z Jimramova. A ani letos se nám to do uzávěrky nultého čísla festivalových novin nepodařilo. Proto zde uvedeme článek, který vyšel v loňských festivalových novinách. Že nevpovídá jenom o dřevinách v parku, můžete posoudit sami. A já slibuji, že pokud se mi přírodní živlové či odpůrci zdraví člověčího nepostaví do cesty, sejdu se s panem Dobiášem a pokusím se předat vám všechny jeho znalosti týkající se parku Bludník v některém z dalších letošních čísel festivalových novin.

KO

Dřeviny parku v Jimramově

V Jimramově se v těsném sousedství místního zámeckého areálu nachází park, nazývaný poeticko-tajuplným jménem "Bludník", který představuje význačnou přírodní i sídelní dominantu obce. Za plotem a dvěma vstupními branami je ukryt svět zeleně, nabízející příchozím možnost vymanit se alespoň na chvíli z každodenní uspěchanosti dnešní doby a zaposlouchat se do zpěvu ptáků, rozléhajícího se v korunách stromů, z nichž mnohé jsou starší, než kam až sahá paměť nás, kteří se zde dnes procházíme.

Ačkoliv zde není na první pohled patrná výrazná koncepce rozmístění jednotlivých dřevin, právě zvláštní různorodě kombinovaná skupinovitost, zhuštěnost a rozvolněnost výsadeb činí tento park zajímavým tím, že na návštěvníka působí současně svojí "divokou" přírodní i "krotkou" kulturní podstatou.

Na poměrně rozsáhlém prostranství dosáhli někdejší tvůrci parku působivé prostorové i druhotné kombinace řady původních i exotických dřevin, z kterých do dnešní doby zůstaly zachovány mnozí unikátní jedinci.

Zatímco kolem plotu a toku řeky Fryšávky rostou stromy v hustějším sponu a vytvářejí tak vzhlednou kulisu oddělující park od okolního světa, směrem do středu parku jsou výsadby spíše rozvolněné, a umožňují tak lépe vnímat park zevnitř.

Z domácích dřevin zde můžeme potkat monumentální javory kleny i mléče, lípy srdčité i velkolisté, smrky ztepilé, dub letní, buky lesní, jasanu ztepilý, jírovice maďaly, vzácné jilmu horské, olše lepkavé, stěmchu obecnou (v současnosti téměř vyvrácenou), tis červený, a hloh jednosemenný. Zvláštností jsou smuteční kultivar jasanu ztepilého a červenolistý kultivar buku lesního. Z exotických dřevin jsou zde k vidění stříbrné formy smrku pichlavého se zajímavým sloupovitým vzrůstem, smrk omorika, duby červené a řadová výsadba zeravů obrovských.

Největším stromem v parku je obrovský smrk ztepilý, nacházející se v centrální části, jehož obvod kmene ve výšce 1,3 m nad zemí je 400 cm, a výška je 37,5 m. Při bližším pohledu je však patrný postupující věk jednotlivých stromů a absence jejich řádné údržby v nedávné minulosti i současnosti. Zásahy, které si na poslední chvíli vynutil mnohdy kritický stav některých stromů, vyústily v některých případech až v jejich pokácení. Svou roli hrají i nepříznivé klimatické podmínky, ať už se jedná o působení mrazu v zimě nebo naopak působení vysokých teplot a sucha v létě. Dalším faktorem, který se zde v některých případech uplatňuje, je vzájemná konkurence různých dřevin, rostoucích příliš blízko vedle sebe. Vitalita starých stromů a tím i jejich estetická hodnota postupně klesá a bylo by proto na místě provést zdravotní řez a alespoň v některých částech parku vhodnými podsadbami zajistit následnou generaci dřevin, aby se i naši potomci mohli jednou těšit z toho nádherného místa. V každém případě je tento park skvělým dílem přírody a člověkem, které stojí za to v Jimramově navštívit.

-J-

- doporučujeme

mapa - okolí

MyšMaš, sdružení pro alternativní kulturu a ekologii

pořádá:
festival MIŠ MAŠ PÁRTY (www.mismas.org);
vydává:
MyšMaš Gazetu, kulturní obštátník o všeličems

(Na Lukách 4, 615 00, Brno-Židenice;
www.volny.cz/mysmas; mysmas@volny.cz)

MyšMaš Gazeta 23

/TÉMA: HOMOSEXUALITA/
/OSOBNOST: TOM ROBBINS/
/REPORTÁŽ: SLAM POETRY/
/ROZHOVORY: JIŘÍ VORÁČ, TIMO, HANA KULHÁNKOVÁ, ZW CIRKUS/
/HIP-HOP IN DA HOUSE/10 (+1) LET MYŠMAŠE/BÁSNĚ/POVÍDKY/FOTKY/
/RECENZE: 21 GRAMŮ, INVAZE BARBARŮ, PRAXE DIVOČINY, TORNADO LUE/

digitální fotoaparát pro redakci festivalových novin zapůjčil

SPECIALISTA NA DIGITÁLNÍ TECHNIKU

Ječná 32, 120 00 Praha 2
tel.: +420 296 206 502, fax: +420 296 206 501, <http://www.aaron.cz>

mapa - Jimramov

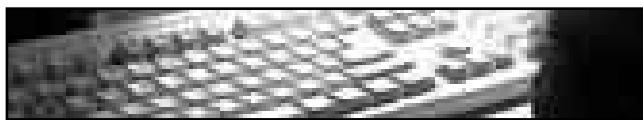
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LYSINA LENINA VÁS ZVE NA
5. ROČNÍK IN-DOOR BIGBEATOVÉHO FESTIVALU

KŘÍDLA 2004

24. – 26. září 2004
v Křídlech u Nového Města na Moravě

TRABAND, OS & RADEČEK
MAJEROVY BRZDOVÉ TABULKY
KAREL NA NÁKUPĚCH, VESELÁ ZUBATÁ
HADRY Z TĚLA, KORÍSZ, RAPA NUI,
K.S.V., MLADSHÉE SESTRA, WAKLAF,
ZRAKAWADU, KULTURNÍ ÚDERKA,
CUCARACHAS, GORO, SYSTÉM CHAOS
TAKY BUDE DIVADLO, VÝLET, PIVO BUDE, GULÁŠ TAKY,
KOŘKY BUDE DOST, I ČAJ BUDE, KYTKY BUDOU, WC,
FOTBAL, BÁSNÍCI, SPANÍ VE SPACÁKU, KLID A MÍR.

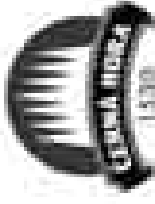
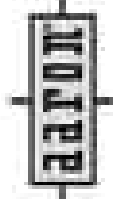
LYSINA.LENINA@SEZNAM.CZ
WWW.MUJWEB.CZ/WWW.LYSINALENINA
PODPORUJE: FOND VYSOČINY, NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

tiráž

redakce: Tomáš Lavický, Tomáš Blažek, Kateřina Ondrová, Jan Jež, Dan Šimek
grafická úprava a zlom: a.t.e.i.e.r. – Pavel Kocych, fotografie: Martin Gall, webové stránky
kapel aj ..., uzávěrka - 29.6.2004, náklad: 400ks, copyright: Klub Sluňáčko – Unjazz - 2004

MINISTERSTVO KULTURY ČR

www.idarskevrcchy.cz

